LIBRIS | We know books

Preluarea textului (fie în formă tipărită – în ziare, reviste, foi parohiale – sau în formă electronică, pe blog-uri sau site-uri) este liberă, cu menționarea exactă a sursei citate. Pentru varianta în formă electronică se va prelua textul postat pe www.areopag.ro.

© Pentru prezenta ediție, Editura Areopag

Imagine copertă © Aida Şuşter Boţan
din albumul *Chipuri ale sfințeniei. Trăitori și mărturisitori ai Ortodoxiei Românești contemporane*,
Editura George Tofan, Suceava, 2022.
(Albumul se poate comanda la adresa de e-mail aidasusterbotan@yahoo.com.)

Icoană © iconar Ovidiu Vasile
(ovidiu_v1979@yahoo.com)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Un sfânt printre noi : părintele martir Constantin Sârbu / pref. de părintele Marin Cojoc; ed. îngrij. de Danion Vasile. - Bucureşti : Areopag, 2024
ISBN 978-606-9678-45-9

I. Cojoc, Marin (pref.)
II. Vasile, Danion (ed.)

2
929

Colecţia Din temniţe spre Sinaxare

UN SFÂNT PRINTRE NOI

Părintele martir Constantin Sârbu

Prefață de părintele Marin Cojoc

Ediție îngrijită de Danion Vasile

Editura Areopag
București, 2024

LIBRIS We know

lui nostru, ne-a oferit şi o bucată din veşmântul care a stat 47 de ani pe Sfântul Părinte în sicriu. Mare bucurie! Mai menţionez că, pe când soţia mea (care a născut pe 15 februarie 2024 o fetiţă ca un îngeraş), era însărcinată în luna a şaptea, la un moment dat s-a trezit cu nişte dureri groaznice la burtă. L-a rugat pe băieţelul nostru David să-i dea racla cu lemnul sicriului. A pus-o pe burtă, s-a rugat şi durerile au dispărut în câteva minute. De mai multe ori când mai apar ispite sau încercări, pun capul pe racla pe care o păstrăm cu evlavie şi fac rugăciuni şi simt prezenţa Sfântului. (Este o mare responsabilitate să ai în casă o astfel de binecuvântare - familia trebuie să trăiască în pace, soţii trebuie să aibă permanent canon de la duhovnic şi program de rugăciune şi să fie permanent spovediţi şi împărtăşiţi.)

Sfântul Constantin este viu, este printre noi aşteaptă să-i cerem ajutorul în rugăciuni, să mijlocească la tronul Mântuitorului nostru Iisus Hristos pentru noi, păcătoşii. Cu toată inima vă mărturisesc această minune a Sfântului Constantin Sârbu."

Primirea acestei mărturii, pe ultima sută de metri, arată că Sfântul Constantin însuşi poartă de grijă ca mărturiile despre minunile sale să ajungă la oameni. Nădăjduim să primim cât mai multe mărturii[116] despre astfel de minuni, pentru a fi postate pe site-ul www.parinteleconstantisarbu.ro şi tipărite ulterior. Şi mai nădăjduim că mărturiile despre minunile părintelui Constantin Sârbu vor da cât mai multe roade duhovniceşti...

Danion Vasile

[116] Mărturiile pot fi trimise părintelui Marin Cojoc - pe adresa de e-mail marin.cojoc@yahoo.com şi Editurii Areopag - pe adresa de e-mail danionvasile@yahoo.com (n.ed.).

CUPRINS

Prefaţă 5

Suferinţa creştină în închisorile comuniste
Un mărturisitor creştin şi un martir:
Părintele Constantin Sârbu 9

MĂRTURII DESPRE PĂRINTELE
CONSTANTIN SÂRBU 44

Scurtă evocare
Părintele Gheorghe Calciu 44

O viaţă de om
Dr. Octavia Tăslăuanu 52

Început de păstorire şi lucrare
la Biserica Sapienţei
Matilda Mircea 58

Liturghisitorul
Constantin Burlăcioiu 83

Învăţătorul
Tatiana Cortun 101

Organizatorul
Corneliu Codreanu 111

Propovăduitorul
Viorica Udrescu 124

Părintele săracilor
Ana Cristea 130

Înzestrat cu toate darurile
O credincioasă a bisericii 141

Duhovnicul
Mariana Stoicof 163

Un ales al Domnului
Maria Mărculescu 176

UBBIS We know books

Ultimele zile 184
Mama Elena 184

Previziuni 193
Matilda Mircea 193

ANEXE

Danion Vasile: Un sfânt printre noi 197

Xenia Mămăligă: Prefaţă la ediţia întâi 202

Ciprian Voicilă: Ofrandă sfinţilor, mucenicilor, mărturisitorilor din temniţele comuniste 207

Din rugăciunile Părintelui Constantin Sârbu 212

Acatistul Părintelui Constantin Sârbu, Noul Mucenic 232

O minune recentă a părintelui Constantin Sârbu 250

www.parinteleconstantinsarbu.ro

LIBRIS We know

telui mărturisitor Constantin Sârbu şi despre minunile sale.

Giacomuzzi Cristina-Simona, fiică duhovnicească a părintelui, a dat mărturie cu privire la darul înainte-vederii şi la minuni săvârşite de acesta.

Doamna Georgeta, de la Biserica din Bariera Vergului, care a fost construită de Părintele Sârbu, dă mărturie despre minunea care s-a săvârşit când moaştele părintelui au fost descoperite. O prietenă a sa avea soţul foarte bolnav în spital, suferise un infarct foarte grav şi urma să fie operat, dar medicii nu îi acordau prea mari şanse. În urma rugăciunilor familiei la moaştele părintelui Constantin Sârbu, operaţia a reuşit în mod minunat, iar medicii au rămas uimiţi.

Dr. Maria Ursulescu şi Elena Hanganu, fiice duhovniceşti, au dat mărturie despre faptul că Sfântul Mărturisitor Constantin Sârbu a fost omorât la Spitalul Poştei de unele elemente din securitatea comunistă.

Sfântul Preot Mărturisitor Constantin Sârbu spunea: „La Judecată vom merge cu toţii, de mână, şi vom fi întrebaţi ce am făcut pentru cel de alături. Vom fi judecaţi nu atât pentru răul pe care l-am făcut, cât pentru binele pe care am neglijat să-l facem".

Salutăm cu încredere frăţească apariţia acestei noi cărţi editate de domnul Danion Vasile, care dă mărturie deplină pentru slujirea martirică a acestui părinte mărturisitor şi sfânt, Constantin Sârbu, de la Biserica Sapienţei. Este încă un episod livresc foarte lăudabil, care zideşte conştiinţe, uneşte suflete şi aduce în faţa credincioşilor istoria martirică excepţională a unor preoţi de mare vrednicie şi sfinţenie a neamului nostru românesc.

Părintele Marin Cojoc

SUFERINŢA CREŞTINĂ ÎN ÎNCHISORILE COMUNISTE. UN MĂRTURISITOR CREŞTIN ŞI UN MARTIR: PĂRINTELE CONSTANTIN SÂRBU[3]

Memoriu cerut de Patriarhie la trei zile după reînhumarea Părintelui pentru a intra într-un regim rapid de canonizare (aceasta a fost expresia lor)

Cu privire la viaţa părintelui Constantin Sârbu s-au scris în ultimii ani câteva lucrări biografice foarte mişcătoare, mai ales datorită colectivului de credincioşi de la Biserica Sapienţei, care i-au fost fii duhovniceşti.[4]

---

[3] Acest memoriu a fost alcătuit de părintele paroh Marin Cojoc de la Biserica Sapienţei. Din smerenie, el scrie despre propria mărturie la persoana a treia. Deşi majoritatea citatelor folosite în acest memoriu se regăsesc în mărturiile cuprinse în volumul de faţă, am preferat să le cităm integral, tocmai pentru a sublinia valoarea lor. Toate celelalte note de subsol din memoriu îi aparţin autorului. Întrucât datele prezentate în textul scris de doamna Xenia Mămăligă, intitulat *Scurte date biografice*, se regăseau în memoriul de faţă, nu am mai considerat că este necesar să îl includem în această ediţie. (Celelalte note de subsol din memoriu aparţin autorului - n. ed.)

[4] *Un mare mărturisitor creştin. Preotul Constantin* Sârbu, Editura Bonifaciu, Bucureşti, 2000; Daniela Bordea, *Părintele Constantin Sârbu*, Bucureşti, 2006; *Lacrimă şi har - Preotul martir Constantin Sârbu*, Editura Bonifaciu, Bucureşti, 2010; *Preotul Constantin Sârbu*, Editura Lucman, Bucureşti, 2012; *Preotul Constantin Sârbu*, Editura Blassco, Bucureşti, 2017; Texte scrise de Pr. Constantin Sârbu: *Fii preot din cea dintâi clipă*. În *Cronica Huşilor* (CH) an I (1934) nr. 9 noiembrie, pp. 15-19, *Sfinţenia misiunii preoţeşti* (conferinţă preoţească din 8 octombrie 1935), în CH, an II, nr. 10/oct. 1935, pp. 341-357; *Jugul Meu este uşor*, CH, an. III

LIBRIS We know books

Părintele Constantin Sârbu s-a născut la 10 ianuarie 1905, în județul Covurlui din Basarabia. Părintele scrie în memoriul către patriarhul Justinian că s-a născut în Cavatinești, reg. Galați.

La un an după nașterea sa i-a murit mama și a fost luat spre creștere de bunicii săi după tată. Când a împlinit trei ani, bunicii s-au mutat din Cavatinești în orașul Galați, împreună cu copilul, unde își câștigă existența muncind cu brațele. Copilul Constantin Sârbu, după ce și-a terminat școala primară la Galați, din cauza greutăților familiale, s-a mutat din nou, împreună cu bunicii, în comuna Smârdan, unde au locuit într-o cămăruță din curtea bisericii din localitate. A rămas în grija bunicilor, care lucrau cu ziua la oamenii din sat, până la vârsta de 15 ani, așa cum reiese din propriul dosar adresat Patriarhiei Române, în speță Patriarhului Justinian, la 28 feb. 1964, când a fost eliberat din închisoare.[5]

După terminarea școlii primare, în 1919, datorită calităților sale muzicale și intelectuale, merge la Seminarul Teologic „Sfântul Andrei" din Galați, unde a reușit al treilea la examenul de admitere. Absolvă cursul superior în doi ani, promovând câte două clase într-un an, ultima clasă la Seminarul din Roman[6]. În timpul liber, tânărul seminarist Constantin Sârbu muncește cu ziua pe unde apucă pentru a se întreține și a-și cumpăra haine.

nr. 4, aprilie 1936, pp. 128-131; *Pentru noi*, în CH, an III, nr. 9/sept. 1936, pp. 324-326; *Slove de pe lespedea inimii*, CH, an IV, nr. 3/martie 1937, pp. 39-45.

[5] ACP Dosar 43/1964; AMJDIM, fond Penal, Dosar 20909, vol. I, fl. 291-292.

[6] ACP, Dosar 43/1964, fl. 2; AMJDIM, fond Penal, Dosar 20909, vol. I, fl. 295-296.

În urma absolvirii Seminarului din Roman, în toamna anului 1925, s-a înscris la Facultatea de Teologie din București și a urmat în același timp și Conservatorul de Muzică din București. În al doilea an de facultate, în 1927, se angajează la Ateneul STB (Societatea de Tramvaie București) ca maestru de muzică și se implică în același an în cântarea la strană la Biserica Zlătari de pe Calea Victoriei, ajutându-l pe părintele Toma Chiricuță în lucrarea misionară. În același timp a funcționat și ca administrator și colaborator la cele două reviste parohiale ale Bisericii Zlătari, *Ortodoxia* și *Fântâna Darurilor,* organizând și un cor bisericesc din credincioșii acestei parohii.[7]

După obținerea licenței în teologie, în 1929, se angajează cântăreț la Biserica Lucaci din capitală, unde a rămas cinci ani, până în 1934, timp în care a organizat și aici un alt cor bisericesc și a predat muzica la școala de fete din parohie. Se implică, totodată, și în activitatea Asociației misionare „Patriarhul Miron", preluând de la Nicolae Lungu conducerea corului acestei societăți creștine.[8]

Se căsătorește cu domnișoara Maria Constantinescu, originară din Runcu-Dâmbovița, și se mută la Huși ca director al Școlii de cântăreți bisericești, de pe lângă Episcopia Hușilor.

În 1934 în Episcopia Hușilor este hirotonit preot, la 16 august, de către episcopul Nifon Criveanu, pentru Catedrala episcopală din această localitate. Ulterior, având „o voce frumoasă" și pregătirea necesară, este numit director și profesor de Sectologie, Cate-

[7] A se vedea *Preotul Constantin Sârbu*, Editura Bonifaciu, București, 2000, p. 16 și u.; *Preotul Constantin Sârbu*, Editura Blassco, București, 2017, p. 11

[8] AMJDIM, fond Penal, Dosar 20909, vol. I, fl. 296-297; *Preot Constantin Sârbu*, Editura Bonifaciu, 2000, p. 16.

LIBRIS We know books

hism și Muzică vocală la Școala de cântăreți bisericești din Huși, iar pe plan administrativ a fost desemnat membru în Consistoriul Protopopiatului Fălciu.[9]

În calitate de director, reorganizează școala de cântăreți după modelul seminarului și adună fonduri pentru construirea unui local modern. Până atunci, mută școala, care funcționa în două chilii de la Episcopie, într-o casă închiriată, numită „Casa Vasuta".[10]

În aceeași perioadă, militează și contribuie la înființarea „Frăției Sfinților Apostoli Petru și Pavel" și conduce, ca președinte activ, adunările acestei frății, la care participă uneori și episcopul locului.[11]

Drept răsplată pentru această activitate pastoral-misionară intensă și multiplă, arhiereul locului, Nifon Criveanu, îi conferă rangul de iconom, iar la 1 martie 1938 îl numește în postul al doilea de protoiereu al județului Fălciu.[12]

O altă realizare a părintelui Constantin Sârbu la Huși a fost construirea unui azil pentru bătrâni. Acest eveniment a fost posibil în urma discuțiilor avute cu „un grup de credincioși din Huși, întruniți în locuința preotului C. Sârbu din str. Ghica Vodă nr. 1, spre a discuta chestiuni privitoare la nevoile locale" și astfel s-a înființat un „comitet de inițiativă" pentru strângerea de fonduri necesare construcției acestui locaș filan-

[9] ANIC fond Dudu Velicu, dosar 325, fl. 264; AMJDIM, fond Penal, dosar 20909, vol. 12, fl. 297, 312; În CH, an I, nr. 6/august 1934, p. 30; *Părintele Constantin Sârbu*, Editura Bonifaciu, București, 2000, p. 16.

[10] ACP, Dosar 43/1964, fl. 4; CH, an V, nr.5/ mai 1938, p. 202.

[11] AMJDM, fond Penal, dosar 20909, vol. I, fl. 264-264v.

[12] CH, an IV, nr. 6/iunie 1937, p. 145; Ibidem, an V, nr. 5/mai 1938, pp. 193-194. Așa cum se arată în arhivele protoieriei, postul de protoiereu îl ocupa atunci cu delegație din ianuarie 1938 (ACP, dosar 43/1964, fl. 4).

tropic de binefacere. În urma demersurilor întreprinse de Părintele Constantin Sârbu și la cererea unei delegații în frunte cu părintele, primăria a restituit Episcopiei terenul din „Dealul Schitului", care a fost cedat „comitetului de inițiativă", pentru ridicarea construcției plănuite. De asemenea, Episcopia Hușilor a furnizat și o parte din materialele necesare pentru azil. În această activitate de început, părintele Constantin Sârbu a fost ajutat și de soția sa, cu „lucrul femeii"[13]. În urma unei munci asidue, comitetul respectiv în frunte cu părintele Sârbu, a ridicat „o impunătoare clădire" la roșu, cu 22 camere și în același timp au demarat lucrările la refacerea bisericii fostului schit, planurile și devizele fiind aprobate de autoritățile de stat și de Episcopia Hușilor.[14]

Din păcate, această activitate pastoral-misionară și filantropică atât de frumoasă a fost întreruptă la Huși pentru că soția sa, Maria Sârbu, licențiată în Litere și Filozofie, a fost repartizată și încadrată profesoară de Limba germană și franceză la liceul „Nicolae Bălcescu" din București. În urma acestui eveniment familial, părintele C. Sârbu s-a transferat în capitală la 1 noiembrie 1938 și a obținut prin concurs parohia nou înființată Bariera Vergului-Parcul Călărași, parohie care nu avea nici biserică și nici casă parohială, aflată într-un cartier muncitoresc destul de sărac.[15]

Fără să se descurajeze, își începe lucrarea prin a-și cunoaște enoriașii cu grijile și nevoile lor. Primește ajutorul doctorului Victor Gomoiu, care îi înlesnește

[13] CH, an VI, nr. 12/decembrie 1939, pp. 659-666.

[14] CH, an V, nr. 7/iulie 1938, pp. 310-311.

[15] AMJDIM, fond Penal, Dosar 20909, vol. I, fl. 293v, 298: CH, an V, nr. 10/octombrie 1938, p. 466; *Preotul Constantin Sârbu*, Editura Bonifaciu, 2000, pp. 16-17; *Preotul Constantin Sârbu*, Editura Blassco, pp. 11-12.

LIBRIS | We know books

să obţină o cameră la subsolul Aşezământului-Spital „Regina Maria". A transformat această cameră într-o capelă, unde slujeşte fără salariu timp de doi ani, până la 1 aprilie 1940, când postul de preot a fost înscris în bugetul Ministerului Cultelor.[16] Aici, aşa cum scria doamna Maria Dumitrescu: „Ştiinţa şi dragostea de om a Profesorului Doctor Victor Gomoiu s-a îmbinat cu arzătoarea căldură a rugăciunii tânărului Preot Constantin Sârbu"[17].

„În clădirea de la poarta spitalului, spune Maria Dumitrescu – o credincioasă care l-a cunoscut în acei ani pe părintele Sârbu – bolnavul cobora mai întâi cele câteva trepte ce duceau în micuţul paraclis de la subsol şi îngenunchind la altar primea binecuvântarea părintelui Constantin, apoi cu nădejdea în suflet, intra la vestitul chirurg Victor Gomoiu. La dangătul clopotului din bariera Vergului, micul locaş de rugăciune se umplea de credincioşi. De aici a pornit dorinţa de a se

[16] Capela înfiinţată de părintele Sârbu era instalată în fostul Spital „30 Decembrie", construit iniţial cu Aşezămintele „ASR Principesa Elena", la sfârşitul anilor „'20 de către doctorul Victor Gomoiu, un mare ctitor de locaţii spitaliceşti şi un apropiat al Bisericii" (Benone Duţescu, *Victor Gomoiu. 1882-1960*, Bucureşti, Editura Medicală, 1970, pp. 167-171). Parohul Bisericii Schitu Măgureanu din Bucureşti, preotul C. Dinescu, îl caracteriza pe medicul Gomoiu astfel: „Îi sunt din fericire păstor sufletesc şi mă mândresc cu un asemenea fiu duhovnicesc, fiindcă iubeşte Biserica neamului său cu toată căldura şi cu dragostea de bun creştin şi de bun român" *(Omagiu Doctorului Victor Gomoiu*, 1932, p. 88). A se vedea în această privinţă şi vol. *Martiri pentru Hristos în perioada regimului comunist*, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 2007, p. 645; *Părintele Constantin Sârbu*, Editura Bonifaciu, Bucureşti, 2000, p. 17; *Părintele Constantin Sârbu*, Editura Blassco, Bucureşti, 2017, p. 11.

[17] *Preot Constantin Sârbu*, Editura Bonifaciu, Bucureşti, 2000, p. 17; *Preot Constantin Sârbu*, Editura Blassco, Bucureşti, 2017, p. 12.

ridica monumentala biserică «Sfinţii Constantin şi Elena»".[18]

În această capelă părintele Constantin Sârbu a slujit ca doctor al sufletelor celor trataţi de medici, ca doctori ai trupului, dar s-a îngrijit cu mult zel şi de credincioşii din parohie, timp de şapte ani, până la ridicarea bisericii de pe Bulevardul Muncii – Bariera Vergului – Parcul Călăraşi.[19] În „luminata catacombă" se oficia slujba Sfintei Liturghii, iar duminica după amiază, corul tinerilor studenţi, funcţionari, muncitori de la *„Malaxa*, care întrunea până la o sută de persoane, condus de eminentul Victor Giuleanu, tânărul profesor al Conservatorului „Ciprian Porumbescu", dădea concerte care electrizau mulţimile credincioşilor sau colindau de Crăciun la diferite locaţii şi chiar la Palatul Regal şi la Radio.

În iniţiativa sa de a construi o biserică, părintele Constantin Sârbu a depus mari eforturi până a obţinut terenul pentru construirea ei, teren care se afla la intersecţia străzilor Mihai Bravu cu Calea Călăraşi, şi pe care a reuşit să-l treacă din zona verde în perimetrul construibil, deşi a întâmpinat dificultăţi la expropriere din partea proprietarilor. Insistent, părintele Sârbu a făcut demersuri şi a apelat la Justiţie şi în acelaşi timp a făcut memorii şi către autorităţile de stat, ajungând până la generalul Ion Antonescu. Conducătorul Statului din vremea aceea, deşi a avut la început reticenţe faţă de planul părintelui Constantin Sârbu, a apreciat până la urmă cazul cu bunăvoinţă şi a intervenit personal la Primăria Capitalei şi la Comisia de Arbitraj.

[18] *Un mare mărturisitor creştin - Preotul Constantin Sârbu*, editor Xenia Mămăligă, Bucureşti, Editura Bonifaciu, 2000, p. 17.

[19] AAB, Dosar 1/1938, fl.39-40, AMJDIM, fond Penal, dosar 20909, vol.1, fl.285.

LIBRIS | We know books

Situaţia terenului s-a clarificat abia în anul 1942, datorită atât acestor intervenţii, cât şi sprijinului patriarhului Nicodim Munteanu.

Pentru această iniţiativă sfântă de înălţare a bisericii, părintele Constantin Sârbu a depus o muncă jertfelnică deosebită şi tocmai în acele momente viaţa l-a încercat foarte mult, prin moartea soţiei sale, în anul 1941, lăsându-l cu două fetiţe, pe care le va creşte singur, fiindu-le şi tată şi mamă.[20]

În memoriul adresat mareşalului Ion Antonescu la 26 iunie 1942, în legătură cu construirea bisericii, părintele Constantin Sârbu spune, printre altele: „Enoriaşii Parohiei Parcul Călăraşi din Bariera Vergului au izbutit, după trei ani şi jumătate de aşteptare şi suferinţă, să-şi capete terenul pentru construcţia bisericii. De nu aţi fi fost Domnia Voastră, care să îl încredinţaţi pe IPS Patriarh de rezolvarea prin arbitraj definitiv a dificultăţilor ce se puneau în calea obţinerii terenului bisericii, enoriaşii ar mai fi aşteptat alţi ani de zile şi tot nu ar fi putut intra în posesia terenului respectiv. (...). Dar creştinii din Bariera Vergului vor să răspundă la fapta Domniei Voastre cu fapte: vor adică să se apuce de îndată să-şi facă biserică. Au adunat până acum, prin donaţiuni, cca. 100.000 cărămizi, 500 mc pietriş, 500 mc nisip. Un om de inimă ne donează caloriferul şi instalaţia lui cu aer condiţionat, a cărui valoare atinge suma de cca. 3 milioane. Un alt creştin donează

[20] AAB, Dosar 225/1942, fl.118-119, AMJDIM, fond Penal, dosar 20909, vol.1, fl.291. Despre acest tragic moment avem mărturia părintelui nostru către un apropiat al său: „Acolo, în biserica de la Vergului eu am depus un suflet. Într-o noapte mi s-a arătat în vis şi mi-a spus: «Pentru această biserică pe care tu vrei s-o construieşti îţi voi lua un suflet, cel mai drag.» Şi nu după mult timp a murit soţia mea. Fetiţele erau de 3 şi 5 ani"(*Un mare mărturisitor creştin*, Editura Bonifaciu, 2000, p. 95).

pictura bisericii. Fetele şi femeile creştine din parohie, printr-o contribuţie lunară de 100 lei, fac catapeteasma bisericii. Fabrica Koşca ne dă ţigla pentru acoperiş. Noi înşine am strâns suma de cca. 1 milion. Dar toate aceste donaţiuni mari pentru vremurile noastre sunt totuşi foarte neînsemnate, în raport cu ceea ce ne trebuie.

Actualmente se dau lupte grele la Sevastopol, care se vor sfârşi cu o victorie mare. N-aţi dori, oare, ca în amintirea acestei victorii pe care o scontăm, să zidiţi în piatră ctitoria Bisericii Dvs. din Vergu, aşa cum făceau odinioară voievozii noştri evlavioşi şi neînfricaţi în urma câştigării unei mari bătălii ?

Ne stă la inimă o parohie model, cu cantină pentru săraci, cu sală de evanghelizare şi proiecţiuni biblice, unde să se înveţe credinţa, cu orfelinat pentru copii, unde copiii să crească cu dragoste creştinească şi în Duhul Bisericii şi al Patriei, opere pe care Biserica le-a iniţiat şi pe care din nefericire le-a pierdut, din cauze pe care le cunoaştem. Este o întreagă organizare ideal creştină, care trebuie neapărat să ia naştere, tocmai în cartierul unde aţi copilărit dumneavoastră. Aşteptăm cu încredere şi nădejde neclintită, numai hotărârea Domniei Voastre şi sprijinul de care suntem siguri că va veni, pentru a zidi, alături de scumpa Dvs. mamă, care este prezidenta de onoare a Comitetului nostru, ctitoria model a parohiei parcul Călăraşi din Vergu"[21].

În documentele vremii se arată că Mareşalul Antonescu a acceptat propunerea de a fi ctitorul bisericii şi a ordonat măsuri pentru începerea construcţiei. Pu-

[21] ANIC, fond Preşedinţia Consiliului de Miniştri-Cabinetul Militar, Dosar 23/1944, fl.89-89v. A se vedea şi vol. *Martiri pentru Hristos în perioada regimului comunist*, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti 2007, pp. 646-647.